

Arrest

**nr. 110 106 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 25 mei 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 juni 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. VAN DEN BOSSCHE en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 december 2008 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 5 juni 2009 verklaarde de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de in punt 1.1. bedoelde aanvraag ontvankelijk.

1.3. Op 4 mei 2012 verklaarde de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de in punt 1.1. bedoelde aanvraag ongegrond. Verzoeker werd hiervan in kennis gesteld op 14 mei 2012.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 05.06.2009 heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Er worden medische elementen aangehaald voor H.E.A.M.. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 11.04.2012 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat er geen actuele aandoening blijkt die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.

De arts-adviseur stelt in zijn medisch verslag dat betrokkene kan reizen en dat er geen medische noodzaak is tot mantelzorg.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Bovendien beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel op.

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift als volgt:

“Verwerende partij schendt door haar beslissing het zorgvuldigheidsprincipe. Dit beginsel houdt o.m. in dat de administratieve overheid de elementen en bewijsstukken die haar voorgelegd worden, behoorlijk dient te onderzoeken, haar beslissingen op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden en deze dient te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

Verwerende partij stelt dat verzoeker niet lijdt aan een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit, noch aan een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling.

De arts-adviseur komt tot de vaststelling dat verzoeker kan terugkeren naar zijn land van herkomst, m.n. Egypte. Verzoeker betwist dit ten stelligste. Verzoeker is ernstig ziek.

Daarnaast is een Koptisch Christen. Sinds de aftreding van Moubarak ondervinden Koptische Christenen ernstige problemen in Egypte.

Verzoeker vreest bij de terugkeer naar zijn thuisland voor zijn, leven, minstens zal hij aldaar van de nodige medische zorgen verstoken blijven

Indien tegenpartij rekening had genomen met de huidige situatie in Egypte, had zij nooit kunnen stellen dat verzoeker niet voldoet aan de gestelde voorwaarden.

De huidige situatie in Egypte kan verwerende partij onmogelijk ontgaan zijn.

Dat deze houding onmogelijk als een daad van zorgvuldig bestuur kan aangemerkt worden.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

Verzoeker houdt zich het recht voor om zijn standpunt terzake nog verder uiteen te zetten tijdens de hoorzitting en gedurende de loop van de procedure nog aanvullende stukken neer te leggen."

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

2.3. In de bestreden beslissing stelt verwerende partij: *"Bovendien beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing."* De Raad stelt vast dat verzoeker dit niet betwist, zodat dit onderdeel van de bestreden beslissing overeind blijft.

2.4. De bestreden beslissing steunt voor het overige op de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet *"ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980"*. Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 2. (...)

§ 3. (...)

§ 4. (...)"

2.5. In casu verwijst de bestreden beslissing naar het advies van de arts-adviseur van 11 april 2012, dat luidt als volgt:

"(...)

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 15.12.2008.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 24.12.2008 van de hand van Dr. Denissen, waaruit blijkt dat betrokkene zou lijden aan een gemaskeerde depressie met slaapstoornissen en aanslepende chronische buikpijnen. De behandeling is medicamenteus en bestaat uit Serlain en Doctrazodone (antidepressiva). Er is een verwachte behandelingsduur van 6 maanden tot maximum anderhalf jaar.

- Verwijzend naar 3 identieke medische attesten d.d. 04.08.2010, 03.02.2011 en 24.10.2011 van de hand van Dr. Denissen, waarin staat dat betrokkene nog steeds in behandeling is wegens herval in depressie. De behandeling blijft dezelfde.

Analyse van dit medisch dossier leert mij het volgende:

Ik weerhoud dat betrokkene sinds eind 2008 behandeld wordt voor een eerder banale depressie waarvan verwacht werd dat ze onder behandeling maximum anderhalf jaar zou duren. Er diende geen beroep gedaan te worden op psychiatrische consulten of hospitalisatie tijdens de duur van de behandeling. Heden wordt dan ook deze depressie geacht voorbij te zijn en betrokkene medicatievrij. Betrokkene kan reizen en heeft geen nood aan mantelzorg.

Conclusie:

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of

vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

2.6. De beoordeling van de arts-adviseur van 11 april 2012 dat verzoekers aandoening *"een eerder banale depressie"* betreft die *"heden [geacht] wordt [...] voorbij te zijn"* kan verzoeker niet onderuit halen met zijn simpel betoog dat hij *"ernstig ziek"* is en dat hij in Egypte *"minstens (...) van de nodige zorgen zal verstoken blijven"*, noch met een medisch attest dat gevoegd wordt aan het verzoekschrift en dat dateert van na het treffen van de bestreden beslissing. Verwerende partij kan niet verweten worden geen rekening te hebben gehouden met stukken die dateren van na het treffen van de bestreden beslissing.

2.7. Daarnaast betwist verzoeker *"ten stelligste"* dat hij kan terugkeren naar zijn land van herkomst. Hiertoe wijst verzoeker op zijn christelijk geloof en *"de huidige situatie in Egypte"*. Daargelaten de vraag of dit uitstaans heeft met verzoekers in punt 1.1. bedoelde aanvraag, volstaat het te duiden dat de bestreden beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten inhoudt. Ten overvloede wijst de Raad erop dat verzoeker slechts na het treffen van de bestreden beslissing, namelijk op 14 juni 2012 een asielaanvraag indiende bij de bevoegde autoriteiten, die op 7 januari 2013 resulteerde in een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep dat door verzoeker werd ingediend bij de Raad tegen deze beslissing, leidde tot arrest nr. 101 699 van 25 april 2013, waarbij hem eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA